

VISI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Presuda br. V-SI-1998/76-2
od 23.II 1977.

Vijeće: Zvone Rihtman, dr Zdenko Antić, prof.dr Vladislav Brajković

Pomorska pilotaža - Plaćanje naknade - Stajalište prvostepenog suda o tome da li je pilot tužitelja koji zahtijeva od tuženoga naknadu za izvršenu pilotažu stvarno pilotirao odnosno brod, spada u utvrđivanje činjeničnog stanja pa se u sporovima male vrijednosti ne može pobijati u drugostepenom postupku

Tužitelj je lučko poduzeće, a tuženi je brodar.

Sporno je medju strankama da li je tužitelj izvršio tuženome - brodaru uslugu pilotaže, i zavisno od toga da li je tuženi dužan platiti tužitelju iznos od din. 1.066,40 spp na ime cijene - naknade za tu uslugu.

Nije sporno da je zapovjednik motornog broda tuženoga potpisao "potvrde o peljarenju" na tužiteljevim poslovnim spisima od 20.VII 1974. broj 2240 i 2241, u kojima je navedeno da je toga dana izvršena pilotaža broda od veza do plivajućeg doka i od toga doka natrag do veza.

Naime, tuženi tvrdi da je njegovim brodom upravljao osobno zapovjednik broda i prilikom dovodjenja u dok i odvodjenja iz doka, te da tužiteljevog pilota u to vrijeme uopće nije bilo na brodu.

Tužitelj to osporava, a tvrdi i dokazuje suprotno.

Nakon izvedenih dokaza (pregleda spomenutih isprava i korespondencije u spisu) i provedene rasprave, prvostepeni sud je donio presudu kojom je obvezao tuženoga da plati tužitelju cijeli utuženi iznos.

Prvostepeni sud smatra utvrdjenom odlučnu činjenicu da je usluga pilotaže doista izvršena i dosljedno tome da postoji obveza tuženoga da podmiri tužitelju utuženi iznos.

Pravodobnom žalbom tuženi pobija u cijelosti prvostepenu presudu zbog žalbenog razloga pogrešne primjene materijalnog prava i predlaže da se ista preinači ili da se ukine.

Tuženi u žalbi ponavlja svoje navođe iznesene u toku prvostepenog postupka, tj. svoju tvrdnju da pilotaža nije

izvršena, iako je zapovjednik broda potpisao "potvrde o peljarenju". Tuženi smatra da je zapovjednik vjerojatno bio u zabludi u času kada je potpisao te potvrde.

Drugostepeni sud je žalbu odbio iz slijedećih razloga:

U ovoj pravnoj stvari radi se o sporu male vrijednosti u smislu odredbe člana 481/b ZPP, jer vrijednost spora ne prelazi iznos od din. 5.000.- Stoga, po izričitoj odredbi člana 436/k ZPP-a, žalitelj ovu presudu ne može pobijati zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

V.V.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Presuda br. V-Sl-2136/76-2
od 23.II 1977.

Vijeće: Zvone Rihtman, dr Zdenko Antić, prof.dr Vladislav Brajković

Prijevoz željeznicom - Plaćanje ležarine za kolski tovarni pribor - Slagač koji na vrijeme ne istovari kola i ne vrati željeznici tovarni pribor dužan je snositi i ležarinu za zakašnjelo vraćanje tog pribora - Ne može se u svoju korist pozivati na okolnost da ga špediter - tužitelj nije obavijestio da se za zakašnjelo vraćanje pribora plaća ležarina

Sporno je između tužitelja (špeditera, naručitelja istovara dviju vagonskih pošiljaka) i tuženoga (luke, izvršitelja istovara), da li je tuženi dužan platiti tužitelju iznos od din. 720.- spp na ime ležarine za kolski tovarni pribor (pokrivače za dva željeznička vagona).

Nije sporno:

- da je tužitelj (špediter) platio željeznici ležarinu za spomenuta dva vagona i za kolski pribor (pokrivače) zato što istovar nije bio izvršen od strane tuženoga u rokovima propisanim za istovar vagona i zato što tovarni pribor - pokrivači, nisu vraćeni željeznici na vrijeme.

- da je tuženi podmirio tužitelju ležarinu koju je tužitelju zaračunala željeznica zbog nepravodobnog istovara vagona, a odbio da mu podmiri ležarinu samo za tovarni pribor.